

נחרתקס. וע"ז אמר ויהי לפנות ערב הוא יוהכ"פ שנאמר מערב עד ערב וגו' ירחן במים היינו מי החסוכה בני ובדמעות כדאמר בפ"י במים לכך ואז נעשה משקר שדה דקדושה וז"ל המסורה ויאל יחזק לשוח בשדה לפנות ערב לפנות ערב ירחן במים הכוונה שאל יחזק לשוח ולהתפלל בשדה בשביל לעשות ולתקן שדה דקדושה לפנות ערב של יוהכ"פ היינו להשיב ה' למקומה ולבעבור זה לזו ה' להתענות חמשה ענ"י ולהתפלל ה' תפלות לתקן הה"א כדוד. [וה"ס קרי כי חוטפי קולו של ד' שהוא יוד ועושים ממנו ר' ומה' ר' הרי קרי'] לכן נאמרה פרשה זו בענין שנשבע על שקר רבזה חזק הסט"א המכונה שקר מכה לירוף ש"ן אל קיר כמשל וכוזהר ואתחנן גער חיה קנה דא דכורא דנען קנה צימא רבה כו' היינו מה שמושך אות וא"ז שכחך ה' ועושה ממנו ר' [ע"י רמ"ז] חמין קביה לתבא להאי קנה וישתאר הנה דכתי' הנה הו"י חלקים בחוק יבא וכתיב הנה שכרו אתו ראשון לזיון הנה הנה ע"י ואם נכבד לשקר גורם לעשות מה' ר' ממילא נעשה מן הנה קנה וז"ל אשר יעשה ה' אדם לחטא ב"הנה והבן. וזה שחרגום למעול מעל כהו"י ח"ש והשיב את ר' גזילה ופילס אותו כראשו וחמישיתו יוסף כמו שפירשתי לעיל היינו לחסר ה' ה' וממילא נעשה משדה שקר וז"ל לשקרא שקר כו' :

והנה כתיב כה תאמר לבית יעקב ואחז"ל אלו הנשים לכן הנני להזכיר את הנשים ולבקש מאתם ולהזהירם לכל ילכו בראשיהם כאשר עד עתה כי כפי הנשמע הוא פרלות גדול אוי לעינים כו' ולאזניים כו' יש מהן שהולכים בפאה נכרית שנס זה אסור כמ"ש בס' באר שבע באורך ויש מהן שהולכים בפאה שלהם וע"ז עבירה גוררת כו' לסרוק בשבת לתקן שערותיהם אוי שכן עלתה צימיו וכבר אמרתי שזה שא' תורה חדשים מקרוב באו לא שערסו אבותיהם בהליכות כאלו עוד יתכן לשון שער בש"ן שמאלית והכוונה שלא הלכו אבותיהם בשערות כמו עתה ושמה יאמרו שהולכים רק משום חינה למזוא חן בעיני בעליהם למען להוליד בנים ע"ז אמר לור ילדך תשי לשון שכחה שאחה שוכח שזור הוא אמך שילדך מבלי הולך כזה ותשכח אל מחוללך כפרש"י מולאך מרחם בלא המלבושי' כאלו ושמה יאמרו מה נכך הלא אונתו נשים לניעות וכשרות ולבס שלם עם ה' מדקדקים בענין דברים הנוגעים אלינו ביתר שאת ויתר עז ע"ז בדרך נחות וירא ה' וינאץ [לא בשביל עצמם בלבד כ"א]

מכעס בניו וכנותיו שוילדו ויאמר אסתירה סני מהם כלו' מהם עלמס אסתירה סני ולא אשניח עיני שהולכים כך כי עוד נאמנו את אל רוחם אבל ארלטה מה אחריתם מה יהי' אחרית שלהם ושל הבנים וכנות שוילדו כי דור תהפוכות הנה שהמה בעלמס יהי' דור תהפוכות שיחפסכו לרע גם בלבבם ויהי' תוכס כבדס כי הלכ מתפעל מהמעשים כמבואר בס' החינוך פ' בא כי האדם נפעל כפי פעלותיו ולכו וכל מחשבותיו תמיד אחר מעשיו שעוסק בהן אס טוב ואס רע ואס"י אס יהי' אדם לדיק גמור ולבכו ישר ותמים חפץ בחורה ומלות אס יעסוק בדברים של דופי ישוב לזמן מן הזמנים מלדקת לבו להיות רשע גמור ע"י וממילא יולדו בנים לא חמון בם שלא יהי' חמונה בם בלבבם ע"כ שמעו אלי ותחו נפשיכם שלא לילך מהיום והלאה במלבושים כאלה בראשיכם וז"ל א"ש או אשה וגו' והתדור והשיב את אשמו כראשו קאי על א"ש וכ"כ אשה שאשמו במלבושי ראשם ואס ישמשו בקולי יסלח ה' על העבר ויהי' עמכם להוליד בנים כשרים דור ישרים יבורך. ונחזור לענינינו שבנותותינו מסרידיס היא משס מ"ה חה סוד הנאמר אס יהי' כדחך בקלה השמים קלה של השמים המכונה ת"ת הוא היא אחרונה משס יקבלך מש"ס ר"ת "מעשה "שס "מקום כי בעת תשובה לריך שיטתה מעשיו לטובה ושמו לטובה אחמול רשע ורחוק והיום לדיק וקרוב כי גלות מכפרת עון וז"ל מלות סוכה כמאמריו ובזכות אחי כו' ומשס יקחך יקדשך כי קיחה לשון קידושין כדודע שנאמר וארשתיך לי לעולם :

כ"ב בחדש השניעי בעשור לחדש חטנו את נפשתיכם וגו' כי ציוס הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו ויש לדקדק כי בו ה"י לו לומר דהרי קאי על בעשור לחדש וליל ציוס הזה ותו אומר לטהר אתכם מכל וגו' שסת יתר דה"י די לומר יכפר על כל חטאתיכם ותו לפני ה' תטהרו למה לי והר"ל ע"ס דה"י בשבת סרפס שואל ר"א אמר שוב יוס אחד לפני מיתתך שאלו תלמידיו וכי אדם יודע חימתי ימות א"ל וכ"ש ישוב היום שמא ימות למחר ונמלא כל ימיו בתשובה וסדבר ברור אשר יאמר כי הוא זה משנת חסידים ולאו מדיכא אליבא דכ"ע דהרי איכא מאן דאמר בצוכה ס' היסן דף כיג ובכמה דוכתא דלא חיישינן שמא ימות דלא שכיח ומיהו בחוס' ר"פ קמא דיומא וביבמות פרק ד' אחין מבואר דהיינו לזמן מיעוט אבל לזמן מרובה חיישינן ובהרא"ש ס"ק נדרים מבואר